

Starší Dallin H. Oaks
Kvorum Dvanácti apoštolů

Uzdravování nemocných

Máme tuto kněžskou moc a máme být připraveni ji vhodně používat.

V této době celosvětových nepokojů se čím dál více věřících obrací k Pánu, aby získali požehnání útěchy a uzdravení. Rád bych mluvil k tomuto posluchačstvu složenému z nositelů kněžství o uzdravování nemocných – pomocí lékařské vědy, pomocí modlitby víry a pomocí kněžských požehnání.

I.

Svatí posledních dnů věří ve využívání těch nejlepších vědeckých poznatků a postupů, které jsou k dispozici. Abychom si uchovali dobré zdraví, dbáme na výživu, tělesný pohyb a další činnosti, a když se potřebujeme uzdravit, vyhledáváme pomoc odborníků – lékařů a chirurgů.

Využívání lékařské vědy není v rozporu s našimi modlitbami víry a se spoléháním se na kněžská požehnání. Když někdo požádal o kněžské požehnání, Brigham Young se zpravidla zeptal: „Berete nějaké léky?“ Těm, kteří odpověděli, že ne, protože, jak řekli: „Přejeme si, aby na nás starší vložili ruce a máme víru, že budeme

uzdraveni,“ president Young odpověděl: „To je podle mé víry velmi nelogické. Jsme-li nemocní a prosíme-li Pána, aby nás uzdravil a udělal za nás vše, co je nutné udělat, podle mého chápání evangelia spasení bych mohl stejně dobře Pána požádat, aby dal mé pšenici a kukuřici vyrůst, aniž bych zoral půdu a zasel do ní semena. Zdá se mi logické, že mám použít každý lék, který

se nachází v dosahu mé znalosti, a [poté] prosit Otce v nebi, ... aby tento prostředek posvětil pro uzdravení mého těla.“¹

Samozřejmě, že než se s vírou pomodlíme nebo dáme kněžská požehnání pro uzdravení, nečekáme na to, až využijeme všechny ostatní metody. V naléhavých situacích přicházejí modlitby a požehnání na řadu jako první. Nejčastěji se snažíme dělat vše zároveň. To vyplývá z učení z písem, že se máme „[modlit] vždy“ (NaS 90:24) a že všechny věci mají být konány v moudrosti a pořádku.²

II.

Víme, že modlitba víry, ať již pronesená o samotě, doma nebo při bohoslužbě, může být pro uzdravení nemocných účinná. Mnoho veršů v písmech popisuje, jakou moc pro uzdravení jedince má víra. Apoštol Jakub učil, že se máme „[modlit] jedni za druhé, [abychom] uzdraveni byli“, a dodává, že „mnohoť může modlitba spravedlivého opravdová“ (Jakub 5:16.) Když byla žena, která se dotkla

Ježíše, uzdravena, Ježíš jí řekl: „Víra tvá tě uzdravila.“ (Matouš 9:22.)³ Podobně i Kniha Mormonova učí, že Pán „působí mocí podle víry dětí lidských“ (Moroni 10:7.)

Nedávný celonárodní průzkum ukázal, že téměř 8 z 10 Američanů „věří, že zázraky se dějí i dnes, stejně jako [se děly] v dávných dobách“. Třetina dotázaných uvedla, že „zažili božské uzdravení nebo ho byli svědky“.⁴

Mnozí Svátí posledních dnů zažili moc víry při uzdravení nemocných. Také slyšíme o mnoha případech tohoto uzdravení mezi věřícími v jiných církvích. Zázračné uzdravení popsal i jistý texaský novinář. Když jedna pětiletá dívka najednou začala ztěžka dýchat a měla horečku, rodiče s ní rychle vyrazili do nemocnice. Když tam dorazili, ledviny a plíce jí již přestaly fungovat, měla horečku 41,7 °C a tělo měla celé červené a pokryté fialovými rankami. Lékaři řekli, že umírá na syndrom toxického šoku, aniž by byla známa příčina. Když se zpráva o tom roznesla mezi rodinné příslušníky a přátele, bohabojní lidé se za ni začali modlit a v jejich protestantském sboru v texaském Waco se konala mimořádná modlitební bohoslužba. Ačkoli již byla na pokraji smrti, situace se zázračně a náhle změnila a asi po týdně ji z nemocnice propustili. Její dědeček napsal: „Je živoucím důkazem toho, že

Bůh skutečně odpovídá na modlitby a koná zázraky.“⁵

Jak učí Kniha Mormonova, Bůh se vskutku „projevuje všem těm, kteří v něho věří, mocí Ducha Svatého; ano, každému národu, pokolení, jazyku a lidu, vykonáváje mocné zázraky ... mezi dětmi lidskými podle víry jejich“. (2. Nefi 26:13.)

III.

Kvůli tomuto posluchačstvu – mezi něž patří dospělí nositelé Melchisedechova kněžství i mladí muži, kteří tuto moc obdrží zanedlouho – svá slova zaměřím na uzdravující požehnání zapojující moc kněžství. Máme tuto kněžskou moc a máme být připraveni ji vhodně používat. Stávající vzestup přírodních katastrof a finančních obtíží ukazuje, že tuto moc budeme potřebovat v budoucnosti ještě více než dříve.

Mnoho veršů v písmech učí tomu, že služebníci Páně „na nemocné ruce vzkládati budou, a [ti se uzdraví]“. (Marek 16:18.)⁶ Když se pravomoc kněžství používá při žehnání nemocným, dějí se zázraky. Já sám jsem je zažil. Jako chlapec i jako dospělý muž jsem viděl uzdravení tak zázračná jako ta zaznamenaná v písmech, a totéž zažili i mnozí z vás.

Použití kněžské pravomoci při žehnání nemocným se skládá z pěti částí: 1) pomazání, 2) zpečetění

pomazání, 3) víra, 4) slova požehnání a 5) vůle Páně.

Pomazání

Starý zákon často popisuje pomazání olejem jako součást požehnání uděleného kněžskou pravomocí.⁷ Pomazání byla určena pro posvěcení⁸ a lze na ně možná také nahlížet jako na symbol požehnání vylitých z nebe v důsledku tohoto posvátného úkonu.

V Novém zákoně čteme, že Ježíšovi apoštolové „[pomazávali] olejem mnohé nemocné, i uzdravovali [je]“. (Marek 6:13.) Kniha Jakubova učí o úloze pomazání ve spojitosti s ostatními součástmi uzdravujícího požehnání uděleného kněžskou pravomocí:

„Stůně-li kdo z vás? Zavolej starších zboru, ať se modlí za něho, mažíce jej olejem ve jménu Páně.

A modlitba víry uzdraví neduživého, a pozdvihneť ho Pán.“ (Jakub 5:14–15.)

Zpečetění pomazání

Když je někdo pomazán pravomocí Melchisedechova kněžství, je toto pomazání toutéž pravomocí zpečetěno. Zpečetit něco znamená potvrdit to, učinit to závazným pro zamýšlený účel. Když starší pomáhou nemocného a pomazání zpečetí, otevírají okna nebes, aby Pán mohl vylít své požehnání, které má podle Jeho vůle trpící člověk obdržet.

President Brigham Young učil: „Když pokládám ruce na nemocného, očekávám, že skrze mne k pacientovi projde Boží uzdravující moc a vliv, a nemoc ustoupí. ... Když jsme připraveni, když jsme svatými nádobami před Pánem, může skrze schránku přísluhujícího procházet do ústrojí pacienta proud moci od Všemohoucího, a nemocní jsou uzdraveni.“⁹

Ačkoli známe mnoho případů, kdy

lidé požehnaní kněžskou pravomocí byli uzdraveni, jen málokdy se o nich zmiňujeme na veřejných shromážděních, neboť novodobé zjevení nás upozorňuje, že „se těmito věcmi [nemáme] vychloubati ani o nich [nemáme] mluvit před světem; neboť tyto věci jsou [nám] dány k [našemu] prospěchu a ke spasení“. (NaS 84:73.)

Víra

Pro uzdravení skrze moc nebes je nezbytná víra. Kniha Mormonova dokonce učí, že „není-li žádná víra mezi dětmi lidskými, Bůh nemůže mezi nimi vykonati žádný zázrak“. (Eter 12:12.)¹⁰ Ve vynikajícím proslavu o přísluhování nemocným president Spencer W. Kimball řekl: „Lidé často podceňují skutečnost, že je zapotřebí víry. Zdá se, že nemocný i rodina často zcela spoléhají na moc kněžství a na dar uzdravení a doufají, že je zehnající bratři snad mají – zatímco větší zodpovědnost spočívá na tom, komu je požehnaní udíleno. ... Hlavním faktorem je víra daného jedince, pokud je při vědomí a odpovědný za své jednání. Mistr opakoval slova ‚víra tvá tě uzdravila‘ [Matouš 9:22] tak často, že se

téměř stala refrémem.“¹¹

President Kimball dokonce naznačil, že „příliš časté udílení požehnaní může být známkou nedostatečné víry nebo toho, že se nemocný snaží přenést zodpovědnost za rozvíjení víry na starší, místo aby ji rozvíjel on sám“. Vyprávěl o jedné věrné sestře, která obdržela kněžské požehnaní. Když se jí další den zeptali, zda by chtěla dostat požehnaní znovu, odvětila: „Ne, již jsem byla pomazána a požehnána. Obřad byl vykonán. Teď je na mně, abych si skrze víru činila nárok na požehnaní.“¹²

Slova požehnaní

Další částí kněžského požehnaní jsou slova požehnaní pronesená starším poté, co pomazání zpečetí. Tato slova mohou být velmi důležitá, ale jejich obsah není podstatný a do záznamů Církve se nezapisují. Při některých kněžských požehnáních – například při patriarchálním požehnání – jsou pronesená slova podstatou požehnaní. Ale při uzdravujícím požehnání jsou podstatnými součástmi jiné části požehnaní – pomazání, zpečetění, víra a vůle Páně.

V ideálním případě bude starší,

který obřad vykonává, tak naladěný na Ducha Páně, že pozná a oznámí vůli Páně ve slovech pronesených při požehnaní. Brigham Young učil nositele kněžství: „Je vaší výsadou a povinností žít tak, abyste věděli, kdy je k vám promlouváno slovo Páně a kdy je vám zjevována mysl Páně.“¹³ Když se toto stane, pronesené požehnaní se doslova a zázračně naplní. Při určitých mimořádných příležitostech jsem zažil tuto jistotu inspirace v uzdravujícím požehnaní a věděl jsem, že to, co říkám, je vůle Páně. Avšak jako většina těch, kteří uzdravující požehnaní provádějí, jsem často zápasil s nejistotou ohledně toho, co mám říci. Každý starší zažívá z různých důvodů vzestupy i poklesy ve své úrovni citlivosti vůči nabádání Ducha. Každý starší, který dává požehnaní, je ovlivněn tím, co si pro trpícího člověka přeje. Všechny tyto i další nedokonalosti spojené s tím, že jsme smrtelní, mohou ovlivnit slova, která pronášíme.

Naštěstí nejsou slova pronesená při uzdravujícím požehnaní pro uzdravující účinek podstatná. Pokud je víra dostatečná a pokud si to Pán přeje, bude nemocný člověk uzdraven či

požehnán, ať již to vykonavatel obřadu řekne či nikoli. A naopak, pokud vykonavatel obřadu podlehne osobní touze nebo nezkušenosti a předá více pokynů či slov požehnání, než kolik se Pán rozhodne udělit na základě víry daného jedince, tato slova se nenaplní. Proto, bratří, žádný starší by se neměl nikdy zdráhat podílet se na uzdravujícím požehnání z obavy, že nebude vědět, co říci. Slova pronesená při uzdravujícím požehnání mohou povznést a posílit víru těch, kteří je vyslechnou, ale účinek požehnání závisí na víře a na Pánově vůli, nikoli na slovech, která pronese starší, který obřad vykonává.

Vůle Páně

Mladí muži i starší muži, věnujte prosím zvláštní pozornost tomu, co nyní řeknu. Zatímco používáme nezpochybnitelnou moc kněžství Božího a zatímco si ceníme Jeho zaslíbení, že vyslyší a zodpoví modlitbu víry, musíme vždy pamatovat na to, že víra a uzdravující moc kněžství nemůže přinést to, co je v rozporu s vůlí Toho, jehož toto kněžství je. O této zásadě se píše ve zjevení, v němž je starším

Církve řečeno, že mají vkládat ruce na nemocné. Pánovo zaslíbení zní, že „ten, kdo má víru ve mne, že bude uzdraven, *a není určen k smrti*, bude uzdraven“. (NaS 42:48; zvýraznění přidáno.) Podobně i v dalším novodobém zjevení Pán prohlašuje, že tomu „kdo prosí ... podle vůle Boží ... je učiněno tak, jak prosí“. (NaS 46:30.)¹⁴

Z toho všeho se dozvídáme, že ani služebníci Páně, když použijí Jeho božskou moc v situaci, kde je dostatečná víra k uzdravení, nemohou dát kněžské požehnání, které člověka uzdraví, pokud toto uzdravení není vůlí Páně.

My, děti Boží, které vědí o Jeho veliké lásce a o Jeho naprosté znalosti toho, co je pro naše věčné blaho nejlepší, Mu důvěřujeme. První zásadou evangelia je víra v Pána Ježíše Krista, a víra znamená důvěru. Pociťoval jsem tuto důvěru ve slovech svého bratrance, který je pronesl na pohřbu dospívající dívky, která zemřela po vážné nemoci. Pronesl tato slova, která mě nejprve překvapila a poté poučila: „Vím, že bylo vůlí Páně, aby zemřela. Měla dobrou lékařskou péči. Dostala kněžská požehnání. Její jméno bylo na modlitebním seznamu v chrámu. Byly proneseny

stovky modliteb za to, aby se uzdravila. A vím, že v této rodině je dost víry na to, aby se uzdravila, pokud by však nebylo vůlí Páně, aby ji v tuto dobu odvedl domů.“ Pociťoval jsem stejnou důvěru ve slovech otce jiné výjimečné dívky, která zemřela na rakovinu ve věku dospívání. Řekl: „Víra naší rodiny spočívá v Ježíši Kristu, a není závislá na tom, jak co dopadne.“ Souhlasím s pravdivostí těchto slov. Děláme vše, co je v našich silách, aby se milovaný člověk uzdravil, a pak důvěřujeme Pánu ohledně toho, jak to dopadne.

Svědčím o moci kněžství Božího, o moci modlitby víry a o pravdivosti těchto zásad. A především svědčím o Pánu Ježíši Kristu, jehož jsme služebníci, jehož Vzkříšení nám dává ujištění o nesmrtelnosti a jehož Usmíření nám dává příležitost obdržet věčný život, největší ze všech darů Božích, ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. *Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 163.
2. Viz Mosiáš 4:27.
3. Viz také Marek 10:46–52; Lukáš 18:35–43.
4. *U.S. Religious Landscape Survey: Religious Beliefs and Practices: Diverse and Politically Relevant* (The Pew Forum on Religion and Public Life, June 2008), 34, 54, <http://religions.pewforum.org/reports#>.
5. Viz Steve Blow, „Sometimes, ‘Miracles’ Are Just That“, *Dallas Morning News*, Jan. 30, 2000, 31A.
6. Viz také Matouš 9:18; Marek 5:23; 6:5; 7:32–35; 16:18; Lukáš 4:40; Skutkové 9:12, 17; 28:8; Nauka a smlouvy 42:44, 48; 66:9.
7. Viz např. Exodus 28:41; 1. Samuelova 10:1; 16:13; 2. Samuelova 5:3.
8. Viz Leviticus 8:10–12.
9. *Učení presidentů Církve: Brigham Young* (1997), 252; viz také Russell M. Nelson, „Neither Trust in the Arm of Flesh“, *Liabona*, Mar. 2010, 40; *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 474.
10. Viz také 1. Nefi 7:12; Nauka a smlouvy 35:9.
11. „President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick“, *Tambuli*, Aug. 1982, 36–37.
12. *Tambuli*, Aug. 1982, 36.
13. *Učení: Brigham Young*, 68.
14. Viz také 1. Janova 5:14; Helaman 10:5.